

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Constans Defensio, Ex S. Scriptvra, Et Vera Catholica
Doctrina, Atqve Observatione Vniuersalis Christianæ
Ecclesiæ Deliberationis de Christiana Reformatione**

Bucer, Martin

Genevae, 1613

Quomodo Oratio interciderit 38

urn:nbn:de:hbz:466:1-34315

xit, *Si forte exaudiat vos Dominus*: non ideo Propheta & Apostolus ille docere voluerunt, dubitandum esse in oratione, sed ipsi potius dubitarunt, utrum homines isti rectè orarent, annon. Etenim apertè dixit Dominus, *Quicquid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis, & ego faciam vobis.* Ioan. 14. & 16. Sic neque Cyprianus voluit, quod lapsi in Oratione dubitare deberent, sed hoc in eis damnat, quòd plenam veniam, & reconciliationem cum Christo atque Ecclesia sibi vendicabat, antequàm ab Ecclesia absoluti essent.

Quamobrem inter orandum de benigna exauditione per Christum dubitare, ingens peccatum est: semper enim abnegationem Dei in se habet. Verum de nobis ipsis, & impura oratione nostra, quandoquidem nunquam firmiter in nomine Christi oramus, dubitare, ac pusillanimes esse, id bonum est: modò nosmetipsos in Christo Domino refocillamus, qui aduocatus noster apud Patrem esse, omniàque nobis impetrare vult, per quem etiam perpetuo pro augmento fidei orare debemus. Qua de re liber prolixè docet. Legatur locus.

Quin & hæc quoque ex manifestè improbis calumniis vna est. Vbi enim liber ponit, Eum qui se exaudiri à Deo dubitat, dubitare etiam, utrum Deus verax sit, pro eo supposuerunt Aduersarij: Eum qui utrum statim Deus suas preces exaudiat, dubitauerit, dubitare de hoc quoque an Deus sit verax. An non appositio vocabuli (statim) manifesta deprauatio est? Quasi liber vellet eos condemnare, qui dubitant, utrum Deus statim velit illis omnia largiri, quæ petunt. Sæpenumerò precamur pro rebus temporalibus, quæ utrum nobis vtilis sint, ignoramus. Quare igitur non etiam dubitarem, an Deus sit eas nobis largiturus? Verum pro talibus rebus, siquidem in nomine Christi oremus, non precamur simpliciter, & sine conditione, sed semper adiungimus. Quatenus nobis conducant ad gloriam Dei. *Sanctificetur nomen tuum, Adueniat regnum tuum*, semper in omni fideli preceatione præcedunt: & iuxta hæc oratio de Pane quotidiano temperanda est. Cæterum non hac de re illis agendum est, alioquin Calumniis suis facilè superfederent.

Quarta pars huius Accusationis.

Quomodo Oratio intercederit.

CAP. XXXVIII.

VART A Accusatio est, librum queri, ac si Christianus orandi mos penitus, iaceatque extinctus, adeò vt vix vllus in Ecclesia rectè & Christianè oret, Cum tamen perpetuò doctum sit, Deum in rebus omnibus, & in quacunque necessitate inuocari debere per Christum, id quod testatur Collectio.

Responsio.

Q Vicunque non alioquin Christianæ Reformationi repugnat, is gloriã dabit Deo quod verè Christiana Oratio horribiliter intercederit.

ciderit. Rectè enim ac Christianè is tantum orat, qui in verè Christianã vitam quoque se tradit. Quicquid de ea desideratur, id etiam verè precatiõni deest. Quomodo verò res vbiq; nostro tempore comparatè sint, nimis pro dolor, manifestè patet.

Veteres Collectè rectè quidem ad Deum Patrem per Christum vnicum mediatorem dirigunt. Quomodo autem interim plebs, à qua communes istè Ecclesiè supplicationes in Latina lingua absconditè fuerunt, orare fuerit edoctus, testantur Hortuli anime, & tabulè passim iuxta imagines & ossa sanctorum.

Quinta pars.

De Ordinationibus Orationis.

CAP. XXXIX.

QVINTA accusatio hæc est, Librum velle, Orationem nullis præceptis astringi debere. Contra hoc adferunt, quod apostoli certis horis orarunt, & multi ex S. Patribus ad Canonicas, & ordinarias preces certis temporibus fuerunt, adstricti, quòdque eos, qui negligentiores fuissent deprehensi, acriter corripuerint.

Responsio.

Quantum ad huc locum pertinet, aduersarij partim Librum Reformationis, partim S. Patres calumniantur. Librum quidem, quia nihil tradit contra ordinationem Orationis ad certas horas, quemadmodum apostoli & S. Patres fecerunt: sed prohibet ne iunioribus orandi præcepta ferantur, quibus constringantur conscientie. Sic enim sonant verba Libri, Non vt hoc religione Legis fanciatur, vnde conscientias superstitione obligari contingat.

Si verò Patres calumniantur, scribendo, quod Orationem ad certas horas astrinxerint. Ordinârunt enim non adstrinxerunt: fratres ad id hortati sunt, non coegerunt: neminem abiecerunt aut condemnârunt, qui sine contemptu Dei eiusmodi Horas non obseruauit, quemadmodum nunquam ab omnibus equaliter obseruandas instituerunt aut postulârunt.

Sexta pars.

Quatenus Oratio sit honor & cultus Dei.

CAP. XXXIX.

SEXTA accusatio habet adhuc crassiorẽ Calumniam. Dicunt enim quod Liber Reformationis vetet, Orationem fieri hoc modo, ac si sit opus quo honoretur Deus, sed velit, vt huc tantum dirigatur, quò in necessitate cum res poscit, aliquid à Deo impetrem.